

ת"פ 67471/06/18 - מדינת ישראל נגד אייל קרקוס - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

27 ינואר 2020

ת"פ 67471-06-18 מדינת ישראל נ' קרקוס
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאייר, סגנית הנשיא

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד חן נוב - נוכחת

נגד

הנאשם

אייל קרקוס - נוכח

ע"י ב"כ עוה"ד תום הלפרין (ממשרדו של עוה"ד נס בן נתן) - נוכחת

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **החזקת סם לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"); **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודה; ו**החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית** (2 עבירות) לפי סעיף 10 רישא לפקודה.
2. כפי שנטען בכתב האישום המתוקן בשנית (ת/2), ביום 20.06.2018 בסמוך לשעה 16:00, בסמטת איילון באשקלון, ברכב קאיה ספורטאז' לבן (מ.ר 134-56-801), החזיק הנאשם בצוותא חדא עם רן סלמה (להלן: "האחר") בסמים מסוכנים לצריכתם העצמית כדלקמן: בשקית ובה סם מסוג קנאביס במשקל של 0.1422 גרם נטו; בשקית ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 0.0687 גרם נטו; בשקית מוזהבת הנושאת את הכיתוב "TIKUN" ו"תפרחת ערן אלמוג" ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 10.50 גרם נטו; בקופסת מתכת בצבע חום הנושאת את הכיתוב "RAW" ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 3.10 גרם נטו; ובשקית ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.3416 גרם נטו.
3. סך כל הסמים המסוכנים מסוג קנאביס אשר נתפסו ברכב הקאיה הוא 13.8109 גרם נטו ואילו סך כל הסמים המסוכנים מסוג קוקאין אשר נתפסו ברכב הוא 0.3416 גרם נטו.
4. עוד נטען, כי במועד ובמעמד המתוארים, החזיקו הנאשם והאחר בצוותא חדא ברכב הקאיה בכלים להכנה או לצריכת סם שלא לצריכה עצמית, בדמות משקל בצבע כסף, משקל נוסף, קופסאות שקופות קטנות עם מכסי מתכת בהן חולקו מנות הסם, ושקית ואקום לחלוקת הסם.
5. כמו כן נטען, כי בנסיבות המתוארות ברכב ניסאן בצבע לבן (מ.ר 28-163-16), החזיק הנאשם **עבור אחר** בסמים שלא לצריכתם העצמית כדלקמן: שקית ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 31.00 גרם נטו; שקית ובה סם מסוכן מסוג קנאביס שנמצא בתפזורת במשקל של 169.00 גרם נטו; שקית ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 83.70 גרם נטו; ארגז קרטון ובו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 590.80 גרם נטו; שק יוטה בתוך ארגז קרטון ובו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 3.60 ק"ג נטו.
6. סך כל הסמים המסוכנים מסוג קנאביס אשר נתפסו ברכב הניסאן הוא 4 ק"ג נטו.
7. עוד נטען, כי בנסיבות המפורטות לעיל, החזיקו הנאשם והאחר בצוותא חדא ברכב הניסאן בכלים להכנה או לצריכת סם שלא לצריכה עצמית בדמות שני משקלים קטנים, קופסאות שקופות קטנות עם מכסי מתכת בהן חולקו מנות הסם ושקיות ואקום לחלוקת הסם.
8. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר

עמוד 1

בעניינו וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.

9. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים מאת שירות המבחן, הנושאים אופי חיובי, ובסופם המלצה להשית על הנאשם עונש שיקומי בדמות הארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, צו של"צ וצו מבחן. בתסקיריו, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש.

10. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 10.12.2019, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

11. למען שלמות התמונה יצוין, כי הטיעונים לעונש נשמעו בשני מועדים שונים לאחר שעם תום שמיעת הטיעונים לעונש בתיק ובערב עובר למועד שהיה קבוע להשמעת גזר הדין (חרף העובדה כי מחמת טעות נרשם בפרוטוקול כי הדיון קבוע לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות) המאשימה הגישה לבית המשפט מסמך הנושא את הכותרת: "הבהרת הטיעונים לעונש מטעם המאשימה", (להלן: "ההבהרות"), במסגרתו שינתה המאשימה את טיעוניה לעונש, תוך שבית המשפט נעתר לשמיעת הבהרותיה בעל פה חרף הבקשה החריגה (ועוד ארחיב על כך בהמשך).

ב. טיעוני הצדדים (עיקר הדברים)

12. במעמד הטיעונים לעונש, ביום 23.09.2019, טענה באת כוח המאשימה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון צריך לנוע בין 6 לבין 12 חודשים מאסר, וסברה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין העונש. בהמשך לכך, עתרה המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם על 6 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות, תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר, ובסה"כ להשית על הנאשם עונש בדמות 8 חודשים מאסר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

13. בא כוח הנאשם חלק על מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה וביקש לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשים מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. כמו כן טען הסנגור כי גם אם בית המשפט יקבל המתחם לו עתרה המאשימה אזי יש לסטות הימנו לקולא בשל שיקולי שיקום, תוך שעמד על נסיבותיו האישיים של הנאשם; האחריות שהלה לקח על ביצוע העבירות; על שיתוף הפעולה שלו עם שרות המבחן; ועל ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר במסגרת השירות. לאור כל אלה, ביקש בא כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש במלואן.

14. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו תוך שמסר כי הוא מבין שעשה טעות וכי הוא הבין את המסר. הנאשם אף סיפר אודות ההליך הטיפולי הממושך שעבר, וטען כי נתרם מכך. לבסוף, הנאשם הביע את תקוותו כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש על מנת שהדבר לא יפגע בשיקומו.

15. וכאמור, ביום 06.01.2020, הגישה המאשימה את הבהרותיה בכתב וביום 07.01.2020 (מועד שהיה קבוע להשמעת גזר הדין), טען בא כוח המאשימה בעל פה כי מתחם העונש שנטען על ידי המאשימה בטיעוניה לעונש ביום 23.09.2019 שגוי, וכי על המתחם הראוי בגין מכלול מעשיו של הנאשם לנוע בין 10 לבין- 24 חודשים מאסר. כמו כן ציין התובע כי נפלה שגגה נוספת בטיעוניה לעונש של המאשימה בכך שהמאשימה נמנעה מלציין כי עתירתה העונשית נובעת משיקולי שיקום ומהסדר ההגבלה שנרקם בין הצדדים. בא כוח הנאשם טען מנגד, כי אין לאפשר למאשימה לטעון מחדש לעונש וכי אף לגופם של דברים, אין בטענות המאשימה ממש שכן לא נראה כי התובעת שטענה לעונש בתיק נפלה לכלל טעות, עת הלה הציגה בפני בית המשפט פסיקה התומכת בעמדתה, ותוך שנתנה דעתה לנסיבות המעשה הייחודיות שבמקרה הנדון.

דין והכרעה

16. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמכלול מעשיו של הנאשם מהווה "אירוע" אחד, ובהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזירת העונש, ר' למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

16. כאמור, בתיק זה הגיעו הצדדים להסכמה אודות טווח הענישה, תוך שהמאשימה הגבילה את עתירתה העונשית לעונש של שמונה חודשים מאסר, ואילו הסנגור עתר להשית על הנאשם הענישה אשר הומלצה על ידי שירות המבחן. עם זאת, הלכה היא כי הסדר טיעון במסגרתו נקבע לעתים טווח ענישה מוסכם, הינו הסכם בין רשויות התביעה לבין נאשם, כאשר בית המשפט איננו, כידוע, צד להסכם, ומשכך, אין ההסכמה בין הצדדים אודות טווח הענישה מחייבת את בית המשפט. מתחם ענישה לעומת זאת, הינו קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווח הענישה הראוי בגין העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש האמור להיות מוטל עליו (ר' לעניין זה, ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (04.12.2013)).

עוד ר', הדברים שנאמרו בע"פ 4301/15 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל, (05.01.2016).

"אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי."

17. אשר על כן, וכאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

18. בכל הנוגע לעבירות הסמים אותן עבר הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.

19. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ר' לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 עודה נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יניב יונה (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012); ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שמשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

20. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצע הנאשם, יכולים להעיד גם העונשים אשר נקבעו בצדן. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית הוא 20 שנות מאסר.

21. בשים לב לכמות הסם אותה החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית ולכמות הסם אותה החזיק הלה לשימוש

העצמי כמו גם בהתחשב בכלים הייעודיים לשימוש בסם שהאחרון החזיק, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט בהמשך, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה הנדון מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר.

22. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית**, מבלי להתעלם שעסקינן בסם ה"קנאביס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרא, נתתי דעתי לכמות הסם מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית אשר נתפסה ברשותו של הנאשם, ברכב הניסאן, קרי, **4 ק"ג נטו**. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה. כאשר ברי כי אין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכמויות גדולות, הנספרות בקילוגרמים כדין החזקת סמים בכמות של גרמים או מאות גרמים בודדים, ובוודאי שנתון זה, בהיותו נסיבה הקשורה בביצוע העבירה, רלוונטי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

23. כמו כן, נדמה כי הנאשם חישב מעשיו מבעוד מועד, שכן הסמים

נתפסו ברכב הניסאן לצד כלים ייעודיים שנועדו להכנת הסם שלא

לצריכה עצמית ובהם, שני משקלים קטנים, קופסאות בהן חולקו מנות

הסם, ושקיות ואקום לחלוקת הסמים. בנסיבות אלה, נדמה כי עמד

מאחורי מעשיו תכנון מוקדם ברמה, ולו כזו או אחרת.

24. מנגד ולקולא, נתתי דעתי לכך כי הסמים הוחזקו על ידי הנאשם

עבור אחר כעולה מסעיף 4 לעובדות כתב האישום.

25. **בכל הנוגע לבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת החזקת הסם לצריכה עצמית**, הרי שגם כאן נתתי דעתי לכמות הסם מסוג "קנאביס" שהחזיק הנאשם (13.8109 גרם נטו); לכמות הסם מסוג קוקאין שהחזיק הנאשם ברכב (0.3416 גרם נטו); לעובדה כי הסם מסוג קוקאין שהחזיק הנאשם נמנה עם "הסמים הקשים", כאשר שנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים שסם זה מביא עמו קשים מהנזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים "קלים" כגון חשיש או מריחואנה; לכמות הסם הכוללת לצריכה עצמית אשר נתפסה ברשותו של הנאשם, ברכב הקאיה קרי, **14.1525 גרם נטו**; לכך שהנאשם החזיק בסם בצוותא חדא עם אחר; ולכך שנדמה כי הנאשם חישב מעשיו מבעוד מועד וכי עמד מאחורי מעשיו תכנון מוקדם ברמה, ולו כזו או אחרת, שכן הסמים נתפסו ברכב הקאיה לצד כלים ייעודיים שנועדו להכנה או לצריכת סם שלא לצריכה עצמית, ובהם, שני משקלים; קופסאות ושקיות וואקום לחלוקת הסם.

26. **אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית**, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הלה טען בשירות המבחן כי אחסן את הסמים ברכב בשביל אדם אחר אשר סייע לו בעבר בעסק. לדבריו, הוא חש מחויבות כלפי אותו אחר, והתקשה לסרב לבקשתו, תוך שהתכוון להחזיר לו את הסמים ביום בו נעצר. **בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת אחזקת הסם לצריכה עצמית**, כעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם לדבריו החל לצרוך סמים מסוג קנאביס מגיל 17 לערך כחלק מבילוי חברתי ולימים הפך את עישון הסמים להרגל בחייו. לצד אלה, הנאשם מסר לשירות המבחן כי כיום ניתק את קשריו השוליים ובכללם הקשר עם שותפו לעבירה. לדידי, יש בכל אלה יש כדי ללמד על כך שהנאשם לא פעל מתוך בצע כסף גרידא, ולדידי אין דינו של אדם המחזיק סמים אך בשל התמכרותו ומתוך רצון לממן לעצמו את מנת הסם הבאה, כדין אדם הסוחר בסמים מתוך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גבם של המכורים לסם ועל חשבון ביטחונו של כלל הציבור. ובוודאי שהדברים נכונים כאשר המדובר בהחזקת סמים עבור אחר.

27. לבסוף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם, לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב

- לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כידוע, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה, פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. גם ניתן בנקל לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.
28. בכל הנוגע לבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, הרי שזו מעלה כי במקרים דומים לאלו שבגינם הורשע הנאשם, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשים מאסר בפועל ועד לתקופות מאסר ממושכות. כמו כן, קו הפסיקה הדומיננטי מלמדינו, כי מקום בו מדובר בהחזקת סם מסוג "קנאביס" (או חשיש) **שלא לצריכה עצמית** במשקל של מספר ק"ג ועד כעשרה ק"ג ויותר - דינם של הנאשמים להישלח מאחורי סורג ובריח. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים לריצוי בעבודות שירות, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, נסיבותיו האישיות של הנאשם, הליכי שיקום, ועוד.
29. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבגינם הורשע הנאשם: ת"פ (שלום ראשל"צ) 39086-01-18 מדינת ישראל נ' בן צבאן (12.09.2018); ת"פ (שלום רח') 60843-08-16 מדינת ישראל נ' גל סבג (06.06.2018); ת"פ (שלום קריות) 20685-11-16 מדינת ישראל נ' הלל לי לאופר (24.06.2018); ת"פ (שלום פ"ת) 11125-03-16 מדינת ישראל נ' מאור חרזי (28.06.2017); ת"פ (שלום רמ') 10767-02-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ערן מזרחי (16.07.2015); ת"פ (שלום רמ') 59602-07-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אביב חטאב (13.12.2016). עוד יש לזכור, כי מעבר לעבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית הנאשם הודה והורשע בצבר של עבירות ובהן החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית (2 עבירות); והחזקת סם לצריכה עצמית, וברי כי יש בדבר כדי להשליך על קביעת מתחם העונש ההולם.
30. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, ברע"פ 1515/14 ישראל אוחנה נ' מדינת ישראל (02.03.2014), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, דובר בנאשם אשר הורשע בסיוע להחזקת סם מסוג **קוקאין** שלא לצריכה עצמית, זאת בשונה מהנאשם בעניינו אשר הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג "קנאביס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים. כמו כן, בשונה מהנאשם שלפניי, שם דובר בנאשם אשר מעצרו לווה בהתנגדות מצדו; לחובתו נזקף עבר פלילי מכביד; והוא לא עבר כל הליך שיקומי. בנוסף, ברע"פ 1830/16 סאלם רקיבי נ' מדינת ישראל (11.04.2016), פסיקה נוספת אליה הפנתה המאשימה, בשונה מעניינינו, שירות המבחן התרשם כי מאפייני אישיותו של הנאשם שם עלולים להוות גורמי סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. מה עוד, שבשונה מעניינינו, שם בין היתר דובר גם בעבירות שעניין גידול סמים.
31. עוד יובהר, כי על מנת שלא להכשיל את המאשימה בשגגה שנפלה בחלקה, וחרף העובדה כי עדיף היה לו מסמך הבהרותיה לטיעוניה לעונש לא היה בא לעולם (ובמיוחד הדברים אמורים בשים לב לשלב בו הוגש המסמך; לכך שהמאשימה הציבה עובדה מוגמרת מבלי לקבל היתר לכך מבית המשפט; ולכך שמצופה מהמאשימה כי תהא ערוכה לטיעוניה לעונש כדבעי), הרי שעיינתי אף בפסיקה הנוספת שהציגה המאשימה לעיוני מתחם העונש ההולם. בעניין זה אציין כי פסיקה זו ברובה נשענת על נסיבות שונות מהמקרה שלפניי, תוך שהמדובר בכמויות סם שונות וכן בנסיבות החזקת סם שונות מעניינינו. אף בת"פ (שלום ב"ש) 44501-11-16 מדינת ישראל נ' נאסר עזאזמה (08.06.2017), פסיקה נוספת אליה הפנתה המאשימה בהבהרותיה, הרי שהמדובר בהחזקת סם בכמות של כ- 4.5 ק"ג, הגבוהה (במעט) מזו שבניינינו, תוך שבית המשפט מציין שם כי מלבד כמות הסם והוראת החוק, נסיבות המקרה מחזקות את ההנחה כי המדובר בסמים שהוחזקו שלא לצריכה עצמית, תוך שהנאשמים שם אף מבצעים

עבירה נלווית של הפרעה לשוטר, וזאת בשונה מנסיבות התיק שלפניי.

32. כך או כך, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ר' והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)).

33. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין 9 חודשים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

ד. שאלת הסטייה לקולא מהמתחם; הארכת המאסרים המותנים; וגזירת העונש המתאים לנאשם

34. נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים: האחד, בן חודש, לתקופה של שלוש שנים (מיום 03.05.2017), במסגרת ת"פ 6603-10-16 (בית משפט השלום בקרית גת), והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים (להלן: "המאסר המותנה הראשון"); והשני, בן חודש, לתקופה של שלוש שנים (מיום 04.02.2018), במסגרת ת"פ 44078-12-17 (בית משפט השלום בקרית גת), והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (להלן: "המאסר על תנאי השני"). והנה, הנאשם ביצע בתוך תקופת התנאי והורשע, בין היתר, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ובשתי עבירות של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית ומכאן שהמאסר המותנה הראשון הוא בר הפעלה ואילו המאסר המותנה השני הינו חב הפעלה בהינתן העובדה כי הנאשם ביצע עבירות של החזקת כלים להכנת סם בשתי הזדמנויות שונות (כך שלמעשה גם לא ניתן יהיה להורות על הארכתו), אלא אך בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 85 לחוק העונשין (ויוער כי ההגנה לא חלקה על עניין זה, ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2019).

35. למען שלמות התמונה יצוין כי אכן קיים שוני בין ניסוח התנאי שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 44078-12-17 (מיום 04.02.2018), לפיו התנאי חל על עבירה של החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית (לפי סעיף 10 סיפא לפקודה), לבין העבירות אותן ביצע הנאשם בתיק שלפניי, קרי, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית (לפי סעיף 10 רישא לפקודה). ואולם, בעניין **מסילתי** נקבע על ידי כב' הנשיא בדימוס א' ברק (ע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 808), כי המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן **טכני-פורמאלי** אלא מבחן **מהותי-ענייני**, וכדבריו:

"...המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-ענייני. השאלה אינה אם הנאשם הועמד לדין והורשע בעבירה המפורטת בתנאי... אלא השאלה היא אם התנהגותו הפלילית של הנאשם (עליה הועמד לדין והורשע) מקיימת את היסודות של עבירת התנאי..."

... ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהיא מופיעה בספר החוקים. ההשוואה הראויה היא בין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם, הלכה למעשה."

36. בית המשפט העליון חזר על הלכה זו במקרים דומים בהם הוחלט להפעיל עונשי מאסר מותנים, למרות שלא הייתה זהות מלאה בין יסודות עבירת התנאי לבין העבירה הנוספת אותה עבר הנאשם בתקופת התנאי. כך למשל, בע"פ 7176/04 תלמי נ' מ"י, (02.02.2006) (להלן: "פרשת תלמי"), הדן בעבירות סמים ובשאלת תחולת המאסר המותנה), שם בית המשפט הפעיל מאסר מותנה שהוטל במקור על עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, לאחר

- שהנאשם הורשע בתקופת התנאי בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט העליון אישר את פסק הדין, בקבעו כי העבירה של החזקת סם מסוכן לפי סעיף 7 לפקודה עבירה אחת היא, שלעניין העונש מתפצלת היא לשני ראשים. ובדומה לכך, במקרה שלפנינו, יש לראות במעשיו של הנאשם, אשר הקימו יסוד להרשעתו ברישא של סעיף 10 לפקודה, ככאלה אשר הפרו את עבירת התנאי שכן, וכאמור, אין חולק כי המבחן להפעלת התנאי הוא המבחן המהותי. ברוח הדברים האמורים יצוין עוד, כי ניתן להקיש **מפרשת תלמי** לענייננו ולומר כי תכלית הטלת עונש המאסר המותנה הייתה אזהרת הנאשם מפני החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית ועל אחת כמה וכמה מפני החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. מה עוד, וכאמור, הסנגור לא חלק על כך כי תנאי זה הוא חב הפעלה אלא, ביקש כי בית המשפט יורה על הארכתו.
37. בשים לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולנוכח הוראות סעיפים 54, 56 ו-85 לחוק העונשין, יוצא כי שאלות של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם והארכת המאסרים המותנים כרוכות במידה רבה זו בזו. שכן, אם בית המשפט יחליט כי אין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, כי אז יש להשית על הנאשם עונש מאסר, שאינו יכול לדור בכפיפה אחת עם הארכת המאסרים המותנים. מנגד, ככל שיימצא כי יש במקרה הנדון מקום להורות על הארכת המאסרים המותנים, כי אז לא ניתן יהיה להשית על הנאשם עונש בגדרי המתחם שנקבע. בהינתן האמור, בית המשפט יפעל כדלקמן: תחילה, אבחן אם בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם; לאחר מכן, וככל שהתשובה לשאלה הראשונה תהא בחיוב, אבחן אם מתקיימים בעניינו אותם טעמים מיוחדים אשר יכולים להצדיק את הארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו.
38. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה - לא התעלמתי מעברו הפלילי של הנאשם (ר' גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, סומן **1/ת**), הכולל שני פריטי רישום קודמים, האחד משנת 2018, בעבירת החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית בגינו הושתו עליו עונשים בדמות מאסר מותנה; חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילת רישיון נהיגה מותנית. והשני, משנת 2017, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בגינו הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילת רישיון נהיגה מותנית.
39. כן שקלתי את פרק הזמן בו שהה הנאשם בגין תיק זה במעצר וכי במשך תקופה ארוכה נוספת היה נתון תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ולהרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין. בעניין זה שקלתי אף את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות) בהתחשב בעובדה כי הלה לא ריצה עונשי מאסר בעברו.
40. עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתו של האחר ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.
41. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות עת היה כבן 24 בלבד. כיום הנאשם בן 25 ולא מן הנמנע כי הלה משתייך לקבוצת "**הבגירים צעירים**". והדבר אף עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן בתסקירו המסכם לפיה הנאשם נמצא כיום במקום בוגר יותר והוא בשל יותר לבחון את דפוסי וקשיו ומביע נכונות לעשות כן. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (כך למשל, ר': ע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל**, (22.05.2014).
42. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד.

ובמה דברים אמורים?

43. **בראש ובראשונה**, יצוין כי בשלב הטיעונים לעונש הייתה לבית המשפט הזדמנות להתרשם מהנאשם בצורה בלתי אמצעית - עת בין היתר הוא הצטער על מעשיו - ושוכנעתי כי הלה מכה על חטא ומביע חרטה כנה ומעמקי ליבו. כמו כן, ניכר כי ההליכים המשפטיים יצרו השפעה מרתיעה ומציבת גבולות עבורו, והובילו להתבוננות בבחירותיו ודפוסיו. עוד יצוין, כי במהלך פרק הזמן המתואר, הנאשם גם מסר בדיקות לאיתור שרידי סם שהעידו על ניקיונו מסמים (למעט בדיקה אחת) תוך שהלה נמנע מלשוב ולהסתבך בפלילים.
44. זאת ועוד, לא אוכל להתעלם מההליך הטיפולי-שיקומי הממושך שעבר הנאשם עת בתחילה (בספטמבר 2018) הלה שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן המיועדת לעצורי בית (במסגרת צו פיקוח המעצרים שהוטל עליו), ובהמשך שולב בטיפול במסגרת המחלקה להתמכרויות באשקלון (החל מיום 18.02.2019), ובמרכז היום באשקלון (החל מיום 29.05.2019). שם הגורמים הטיפוליים התרשמו כי הלה משתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי; ומוסר דגימות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם. שירות המבחן העריך כי הנאשם עורך מאמצים רבים על מנת לשקם את חייו בין היתר באמצעות עבודה והמשך טיפול ומסירת בדיקות לאיתור שרידי סם.
45. עוד לא נעלם מעיני, כי שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהלותו; משתף פעולה באופן מלא עם השירות; ומגלה מוטיבציה גבוהה להמשיך את ההליך הטיפולי והשיקומי של חייו ולהימנע ממעורבות חוזרת בפלילים. ולהתרשמותם, ההליך המשפטי הנוכחי גרם לו לטלטלה והביאו לערוך חשבון נפש וכי **השתת עונש בדמות מאסר בעבודות שירות יגדע את הרצף השיקומי בו הלה נתון ועלול להקשות עליו ואף להוביל לרגרסיה במצבו.**
46. **שנית**, מעצם שמירת הנאשם על יציבות תעסוקתית, ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי, התמקדות בהליך השיקום, והיותו, הלכה למעשה, אזרח יצרני ושומר חוק מזה כשנתיים וחצי מאז ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כיום - יש כדי לחזק את מסקנתי לפיה הנאשם השתקם או לחילופין כי קיים סיכוי ממשי שישתקם באופן מלא בעתיד. לצד אותו "שיקום מוסדי" שעבר, שוכנעתי, כאמור, כי בעצם שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, המוטיבציה שאותה הוא מביע להשתקם ולשנות מאורחות חייו והעובדה כי הוא אינו שב עוד לדרכי הרעות, יש כדי ללמד אודות המהפך החיובי שהנאשם עבר ועל הסיכויים הגבוהים לשיקומו (ר' והשוו רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)).
47. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא כידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול, התרשם ממכלול השיקולים ובחן את כלל ההליכים הטיפוליים שבהם משולב הנאשם והעריך בסופו של יום כי הנאשם מצוי בתהליך שינוי משמעותי, והמליץ לבכר בעניינו את שיקולי השיקום.
48. כללם של דברים, מצאתי כי יש לבכר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבענישה, ולסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.
49. כמו כן, אף מצאתי כי המקרה של הנאשם נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק ללכת לקראתו כברת דרך נוספת ולהורות על הארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, וזאת מהשיקולים והנימוקים אשר פורטו לעיל, ולנוכח שיקולים נוספים שיפורטו מיד.
50. כידוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן על כך את הדין בחומרה (רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (3) 1 (2001); רע"פ 3021/14 **רוני ספיר נ' מדינת ישראל**, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכלל האמור קיים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובע כי מקום בו נאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, אך בית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארכת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.
51. בעניין זה, אומצה בפסיקתו של בית המשפט העליון הגישה לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת הארכת המאסר המותנה צריך להתמקד "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא

מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (רע"פ 7391/08 יוסף מחאג'נה נ' מדינת ישראל, 14.09.2009). כן ר' למשל, רע"פ 4902/14 **בן צבאן נ' מדינת ישראל**, (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 **קניבי מראד נ' מדינת ישראל**, (01.05.2014).

52. הנה כי כן, ההליך טיפולי-שיקומי שעבר הנאשם והתנהלותו התקינה, כפי שפירטתי קודם לכן, מלמדים כי יש יסוד לציפייה, ואף מעבר לכך, שהוא לא ישוב לבצע עוד עבירות, בין אם ממין אלה המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובין אם אחרות. דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, ניקיונו מסמים, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ועם כלל הגורמים הטיפולים, מעידים כי זנח את עמדותיו ודפוסיו העברייניים וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי. צא ולמד, שהגם אם מסוכנות של הנאשם לא אוינה לחלוטין, הרי שלדידי כך יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגזר עליו. בשים לב לכברת הדרך שאותה עבר הנאשם, סבורתי כי הימנעות מהפעלת המאסר המותנה, וחיזוק ידיו של הנאשם בהליך הטיפולי, תשרת לא רק את טובתו האישית של הנאשם, כי אם את האינטרס הציבורי כולו (ור' בעניין זה דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, (10.09.2006)). מכל הטעמים האמורים, מצאתי טעם רב בלהורות על הארכת המאסר המותנה הראשון בן החודש התלוי ועומד כנגד הנאשם.

53. בכל הנוגע למאסר המותנה השני בן החודש, שכאמור הינו "חב הפעלה" - בשים לב לנימוקים שפורטו קודם לכן, **נדמה כי סעיף 85 לחוק נועד בדיוק בשביל מצבים כגון זה שנדון לפניי**. בפרט ייאמר, כי סעיף 85 לחוק העונשין מהווה חריג לכלל, וקובע כי בית המשפט רשאי להורות על הארכת מאסר מותנה גם בעניינו של מי שעבר את "עבירת התנאי" יותר מפעם אחת, וזאת אם שוכנע כי: **"לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי"**, (ר' בעניין זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי מרכז) 47293-04-17 **מדינת ישראל נ' אלירן ססי**, (12.11.2017)).

54. כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, המדובר בנאשם שעבר תקופה ממושכת ועובר גם היום טיפול מוצלח למשתמשים בסמים, במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות באשקלון ובמרכז היום, ולהתרשמותי (העולה בקנה אחד עם התרשמותו של שירות המבחן), ישנו סיכוי רב לשיקומו. לדידי, ברי כי הוראת סעיף 85 לחוק העונשין חלה גם על טיפול במסגרות מעין אלו (ר' והשוו: עפ"ג 47293-04-17 **מדינת ישראל נ' ססי** (מחוזי מרכז), (12.11.2017)). כמו כן, התרשמתי כי הפעלת המאסר המותנה, ולו בדרך של עבודות שירות, תסב לו נזק חמור, שכן משמעות הדבר תהיה קטיעת ההליך הטיפולי המוצלח שבעיצומו הוא מצוי כעת וגדיעת היכולת שלו לעבוד ולהתפרנס (במיוחד שהלה נישא לאחרונה ורעייתו מצויה בהריון). מכל הטעמים האמורים, מצאתי טעם רב בלהורות על הארכת המאסר המותנה השני בן החודש התלוי ועומד כנגד הנאשם בהתאם לסעיף 85 לחוק העונשין.

55. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין אלו שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית. ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות אף חמורות מאלו שבהן הורשע הנאשם שלפניי (כדוגמת עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית במשקלים דומים ואף גבוהים מאלה אותם החזיק הנאשם, ואף בעבירת סחר בסמים), בנסיבות חריגות ביותר, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו) ור' בעניין זה, למשל: רע"פ 2557/12 **תמם פרדי נ' מדינת ישראל** (05.04.2012); עפ"ג (מחוזי חי') 50966-05-15 **מדינת ישראל נ' משה נתנוב** (08.10.2015); ת"פ (שלום אילת) 53587-09-16 **מדינת ישראל נ' הלל** (12.07.2017); ת"פ (שלום ת"א) 36827-11-15 **מדינת ישראל נ' ניסים בן שימון** (02.10.2018).

56. במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבת. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם צעיר, שהודה בביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפולי המשמעותי שאותו הוא

עבר ועודנו צפוי לעבור; לנוכח המלצת שירות המבחן; ולאור החשש שמא השתת ענישה בדמות מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות) תפגע אנושות בהליך השיקום שעובר הנאשם, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו. כאן אף אזכיר, כי בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם ייגמל באופן סופי מהשימוש בסמים ויחזור לדרך הישר, הרי שאינטרס השיקום איננו האינטרס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנאשם ישתקם, היא תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, שומר חוק ונקי מסמים. דומני כי השתה של עונש הכולל רכיב של מאסר, עונש שכאמור ייתכן שיהיה בו כדי לקטוע את ההליך השיקומי שעובר הנאשם, עלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של והן באינטרס של החברה כולה.

57. לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.

58. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש והיקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

59. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם, הנקי מסמים והמצוי בעיצומו של הליך שיקומי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מלהשית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייני החיוביים של הנאשם.

60. מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 400 שעות. תוקף הצו למשך 18 חודשים מהיום.

העבודות תבוצענה במסגרת מתנ"ס בית ווסק באשקלון, בתפקיד בניה, שיפוץ ואחזקה. הנאשם יחל בביצוע עבודות השל"צ בעוד 45 יום מהיום, קרי ביום 12.3.2020.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין יישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ג. חידוש המאסר המותנה בן החודש, שהושת על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו בת"פ 6603-10-2016 (שלום ק"ג) ביום 03.05.2017, למשך שנתיים נוספות.

ד. חידוש המאסר המותנה בן החודש, שהושת על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו בת"פ 44078-12-2017 (שלום ק"ג) ביום 04.02.2018, למשך שנתיים נוספות בהתאם לסעיף 85 לחוק העונשין.

ה. קנס בסך ₪ 4,000 או 40 ימי מאסר תמורתו.

ו. הנני מורה על הפעלת ההתחייבות מת"פ 6603-10-2016 (שלום ק"ג) (מיום 03.05.2017) בסך 3,000 ₪ ועל הפעלת ההתחייבות מת"פ 44078-12-2017 (שלום ק"ג) (מיום 04.02.2018) בסך 3,000 ₪.

סכום הקנס וההתחייבויות יקוזזו מסכום הפיקדון שהופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

ז. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל- 10 ימים.

ח. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום. עמוד 10

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, במעמד הצדדים.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום א' שבט תש"פ, 27/01/2020 במעמד
הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה

החלטה

משביהמ"ש ממילא קבע כי עבודות השל"צ תחלנה בעוד 45 יום מהיום, הרי שמתיתר הצורך בעיכוב ביצוע רכיב השל"צ
בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום א' שבט תש"פ, 27/01/2020 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה